

Folketingets Europaudvalg
lov@ft.dk

Søren Søndergaard (EL)
Soren.Sondergaard@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2021 - 226

15. september 2021

Folketingets Europaudvalg har i brev af 1. september 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 31 til KOM (2020) 0682, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Spørgsmål nr. 31:

”Er det forsat regeringens holdning, at EU-Kommissionen ikke har hjemmel i traktaten til sit forslag til direktiv om mindsteløn i EU, idet spørgeren bemærker, at et næsten enstemmigt folketing i en begrundet udtalelse til Kommissionen har fastlagt, at forslaget er i strid med nærhedsprincippet, at ”forslag om lønforhold [ligger] uden for EU’s beføjelser” (EUV, KOM(2020)0682, bilag 5, 2020-21)?”

Svar:

Regeringen er skeptisk over for, om der er hjemmel. Det er den formulering, vi har anvendt i regeringens grund- og nærhedsnotat, og den skepsis har vi fortsat.

Regeringen har derfor heller ikke på noget tidspunkt tilkendegivet, at der helt utvivlsomt *ikke* er hjemmel til Kommissionens forslag. Som nævnt i svaret på udvalgs spørgsmål 8, KOM (2020) 0682, er det imidlertid regeringens klare vurdering, at der ikke er hjemmel i traktaten til at indføre en egentlig ret for enhver lønmodtager til en bestemt mindsteløn.

Jeg vil kort genopridse problemstillingen vedrørende hjemmel, og hvordan regeringen arbejder for at beskytte den danske model:

Regeringen er enig med Folketinget i, at lønforhold falder uden for EU's beføjelser til at vedtage minimumsdirektiver efter artikel 153 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. Det står således direkte i stk. 5 i bestemmelsen.

Spørgsmålet er, hvad der menes med ”lønforhold”. Kommissionen og Rådets Juridiske Tjeneste finder, at undtagelsen i stk. 5 alene betyder, at der ikke kan vedtages et direktiv, der *direkte* griber ind i lønfastsættelsen. Undtagelsen hindrer således ifølge denne opfattelse ikke, at der kan vedtages et direktiv, der fastlægger nogle rammer for lønfastsættelse, fx konsultation af parterne ved fastsættelse af lovbestemt mindsteløn (hvor det findes), så længe direktivet ikke direkte regulerer løndannelsen. Med *direkte* påvirkning af løndannelsen menes fx en pligt til at sikre, at nogle eller alle lønmodtagere har ret til en bestemt mindsteløn.

Fra EU-institutionerne er der blevet argumenteret for, at der er hjemmel til et forslag, der sætter *rammer* for fastlæggelse af mindsteløn. Derfor arbejder regeringen også hårdt for at påvirke teksten i direktivforslaget, så den helt klart og udtrykkeligt reflekterer, at der alene er tale om, at direktivet i givet fald alene fastsætter rammer og ikke en egentlig ret til en bestemt mindsteløn. Det vil være afgørende i forhold til, at det fortsat skal være arbejdsmarkedets parter, der fastsætter lønnen på det danske arbejdsmarked.

Som jeg også tidligere har sagt, forbeholder vi os fortsat retten til et annullations-søgsmaal, hvis vi vurderer, at en endelige direktivtekst giver anledning til det.

Regeringen inddrager løbende arbejdsmarkedets parter i overvejelserne om direktivforslaget, ligesom vi kører tæt parløb med Sverige i forhandlingerne. Herudover har vi samarbejde med en gruppe ligesindede lande for at fremme vores synspunkter.

Den 24. august 2021 drøftede jeg sagen med den franske beskæftigelsesminister og europaminister, der var på besøg i Sverige og Danmark for at tale om bl.a. mindstelønssagen. De to ministre mødte også arbejdsmarkedets parter i begge lande for at forstå vores modeller og skepsis over for europæisk regulering. På mødet med mig gav ministrene udtryk for, at Frankrig, der overtager EU-formandskabet den 1. januar 2022, har ønske om at beskytte velfungerende arbejdsmarkedsmodeller som de danske og svenske.

Som altid ser jeg frem til at fortsætte det gode og tætte samarbejde med Folketinget om denne vigtige sag.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister